

[Elisabeth Bruun Olesen]

belære kommunerne om. Det må være op til de lokale initiativer.

Så er der flere, der har sagt, at der er mange arbejdsløse ud over denne her gruppe, og det er da 100 pct. rigtigt; der er et meget stort kvindearbejdsløshedsproblem, og der er også mange kvinder over den alder, der er arbejdsløse, og det skal der selvfølgelig også gøres noget ved, men at nogle andre har problemer, skal jo ikke afholde os fra at hjælpe den gruppe, der bliver snakket om her, nemlig gruppen op til de 30 år.

Så vil jeg igen pointere, at problemet ikke er de kommuner, der gør, hvad de skal, og afsætter de penge, de skal. Problemet er, at der er mange kommuner, der ikke gør det, og at der er mange kommuner, der har skåret ned, og det er den diskussion, man skal tage: hvad gør man ved det?

Jeg mener heller ikke, at rammerne skal være så snævre, at man får et system, der opleves som en straf, sådan at en kommune, der ikke har nogen ungdomsarbejdsløshed, skal bruge penge på at bekæmpe et ikke-eksisterende problem. Selvfølgelig skal man ikke det. Der må man kunne sige, at de penge skal målrettes til en anden gruppe arbejdsløse i den kommune, f.eks. kvinderne.

Så vil jeg til sidst give fru Lilli Gyldenkilde ret i snakken om nødvendigheden af at svække det bureaukrati, der er mange steder. Og jeg vil give fru Lilli Gyldenkilde ret i, at der i mange af de her organer er, ja for at sige det ligeud: en omgang forbenede mænd, der ved Gud ikke har forstand på ret meget andet end det, de altid har beskæftiget sig med, og ikke følger med udviklingen. Men jeg vil ikke være med til det, hvis det betyder, at man svækker arbejdernes side under en borgerlig regering. Så vil jeg hellere have lidt bureaukrati. Men hele diskussionen er rigtig nok.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne starte med at takke det flertal, som vil være med til at støtte lovforslaget og dermed indsatsen imod ungdomsarbejdsløsheden.

Jeg er glad for som socialdemokrat at kunne konstatere, at der fortsat er et flertal, der har den holdning, at når det drejer sig om bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden, er det en fælles indsats, der skal ydes fra såvel

dette hus som kommunerne og amtskommunerne.

Jeg er også godt klar over, at der har været ført ting frem i debatten her, der har gjort, at det kunne se ud, som om man ville forplumre tingene. Vi har gjort det, vi har fundet mest rigtigt, nemlig at få konstateret, om der var et flertal for denne lov, og derudover mener vi, at ungdomsarbejdsløshedstallene har været bragt kunstigt ned ved, at de unge over 25 år ikke blev registreret mere. Vi har altså også fået konstateret, at det er en holdning, som der er enighed om: at disse unge fortsat er unge, selv om de er over 25 år.

Når vi taler om det økonomiske, bliver det ikke dér, konflikten kommer til at stå: hvor meget kommunerne og amtskommunerne skal afsætte. Jeg har forstået af det, der er blevet sagt, at det kan blive svært at få dette tal gjort klart, således at vi kan få den forholdelse, som vi finder er rimelig.

Når det drejer sig om det beslutningsforslag, vi har fremsat, har vi prøvet at sige, at den udvikling, man har haft, har været god, har løst nogle problemer for os. Det skal også være et svar til fru Connie Hedegaard fra de konservative: i det bilag, vi har fået i arbejdsmarkedsudvalget, og som er dateret den 1. september 1986, har man gjort tallene for 1981 op til en registreret ledighed på 69.700 personer og en udvidet ledighed, når vi medregner beskæftigelsesforanstaltninger, på 84.600. I 1985 er tallet for den udvidede ledighed 84.100. Der er altså ikke megen forskel i de to tal, og det er vores begrundelse for at sige det, vi har sagt i den forbindelse.

Det, ministeren kom ind på, at man skulle se på langt, langt flere ting, se på meget, meget mere, det kunne jo lyde meget tiltalende, hvis det var det, der blev sagt, men jeg forstod det på den måde, at man skulle lade være med at røre ved dette forslag, og så var det det, der så stod foran os i den kommende tid, som vi kunne diskutere og debattere og eventuelt vente på en redegørelse for, og så var det det, der ville være signalerne omkring ungdomsarbejdsløsheden.

Dér har vi en anden holdning, dér har vi den holdning, at der skal tages fat på disse problemer, og at det skal gøres her og nu, og derfor er vores forslag udformet på den måde, som det er. Det er nogle løsninger, man kan gå i gang med.